

6. คำยืมภาษาจีน

คำภาษาจีนที่เรายืมมาใช้ชั้น ศาสตราจารย์ ดร.บรรจบ หันธุมธา ได้จำแนกลักษณะการนำมาใช้และให้ตัวอย่างคำต่างๆไว้หลายคำในหนังสือ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย แล้ว ในคู่มือนี้จะนำตัวอักษรจีนคำนั้นๆเท่าที่คนได้มาบันทึกไว้ และจะเพิ่มเติมคำภาษาจีนบางคำที่เรานำมาใช้ในลักษณะต่างๆเพื่อให้ผู้ศึกษามีความรู้กว้างขวางขึ้น

ลักษณะการนำคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทยมีดังนี้

6.1 ทับศัพท์

ภาษาแต้จิ๋ว

單

ตัว (ใบสำคัญ)

囤

ตุน (เก็บของ)

假

เก้ (ปลอม)

ภาษาจีนกลาง

炭

ห่าน (ถ่าน)

臭

โช้ว (โฉ)

綬

ควาน (ควาน)

เพิ่มเติม

展

จี้ (จีนกลาง), เกียะ (แต้จิ๋ว) แปลว่า รองเท้าแตะแบบไม้ ไทยใช้ เกียะ

允

หยวน (จีนกลาง), ย่วง (แต้จิ๋ว) แปลว่า ยินยอม, อนุญาต ไทยใช้ หยวน

冲

ชง (จีนกลางและแต้จิ๋ว) แปลว่า เหน้ร้อนลงบนใบชาหรือยาเป็นต้นเพื่อให้รสออก ไทยใช้ ชง

收

โช้ว (จีนกลาง), ชิว (แต้จิ๋ว) แปลว่า คมขัง, คบคุมตัว ไทยใช้ ชิว

公司

กงซือ (จีนกลาง), กงสี (แต้จิ๋ว) แปลว่า บริษัท ไทยใช้ กงสี แปลว่า กองกลาง, ขงกลาง, บริษัท

6.2 ทับศัพท์แต่เสียงเปลี่ยนไปภาษาแต้จิ๋ว

桌 เคาะ (โต๊ะ)

ภาษาจีนกลาง

袋 ไต้ (ไต้, กระเป๋า, ถุง)

เพิ่มเติม

荔枝

ลี้จือ (จีนกลาง), ลี้กั (แต้จิ๋ว) แปลว่า ลิ้นจี่

粥

จู้ (จีนกลาง), จัก (แต้จิ๋ว) แปลว่า ข้าวต้มต่างๆ

ไทยใช้ โจ๊ก

6.3 ใช้คำไทยแปลคำจีน มีน้อยคำและมาจากภาษาแต้จิ๋ว

菜頭

ใจเห่า (ผักหัว) เราแปลว่า หัวผักกาด

鹹菜

เคี่ยมใจ (เค็มผัก) เราแปลว่า หัวผักกาด (ทอง) เค็ม

菜脯

ไชโป๊ (ผักกาดแห้ง) เราแปลว่า หัวผักกาดเค็ม

6.4 ใช้คำไทยประสมหรือซ้อนกับคำจีนภาษาแต้จิ๋ว

攞

ซ่า (ปนกัน, รวมกัน)

餅

เปี้ย (ขนมแผ่น)

糕

กอ (ขนม) เราใช้ ขนมโก๋

荷蘭豆

ฮ้อลันเตา เราใช้ ถั่วลันเตา

棵條

ก้วยเตี่ยว (ขนมเส้น)

餃

เกี้ยว

麵

หมี่ (เส้นหมี่, บะหมี่)

桶

หั่ง (ถัง)

茶

ฉา (ชา) ภาษาทวายตั้งออกเสียง ฉ่า

ภาษาจีนกลางเพิ่มเติม

刀

เตา (จีนกลาง), ตอ (แต้จิ๋ว) แปลว่า มีด ไทยใช้ มีดโต้

被 เป็ช (จีนกลาง), หวอ (แต้จิ๋ว) แปลว่า ผ้าห่ม-
นอน ไทอิช่ ผ้าหวอ

芥菜 ฉินไช่ (จีนกลาง), คั้งฉ้อ (แต้จิ๋ว) ไทอิช่ ผักคั้น-
ฉ้อ

6.5 สร้างคำใหม่หรือความหมายใหม่ คำเหล่านี้มักมาจากภาษาแต้จิ๋ว เช่น

烏涼 โอวเลียง (คำเขิน)

承 เซ็ง (รับแทน)

白食 เป๊ะเจือะ (กินเปล่า)

ส่วน 高樓 เกาโหลว (จีนกลาง), กุ่ยเหลา (แต้จิ๋ว) น่าจะเป็นการ-
ผสมระหว่างเสียงจีนกลางกับแต้จิ๋ว

6.6 ความหมายหายไป

ภาษาแต้จิ๋ว 鬼 กุ่ย (ผี)

欠 เคียม (เป็นหนี้, ค้าง) ไทอิช่ เขียม

เพิ่มเติม 國 กวอ (จีนกลาง), กัก (แต้จิ๋ว) แปลว่า ประเทศ ไทอิช่
กัก แปลว่า หมูคุดะ

仙 เซียน (จีนกลาง), เซียง (แต้จิ๋ว) แปลว่า นางฟ้า, เทวดา
ไทอิช่ เซียน แปลว่า ผู้ที่เก่งหรือชำนาญในทางใดทางหนึ่งเป็นพิเศษ
เช่น เซียนการพนัน

6.7 เสียงหายไป

ก. เสียงสูงต่ำ

ภาษาแต้จิ๋ว 骸 เต้า ไทอิช่ เต้า ในคำว่า ลูกเต้า

牌 ป๋ไ่ (ป้าย, ไพ่) ไทอิช่ ป้าย, ไพ่

姓 แซ่ (วงศ์สกุล) ไทอิช่ แซ่

櫛 ฑู (ฑู) ไทไฮ้ ฑู

行 ย้ง (ห้าง) ไทไฮ้ ห้าง

驃 หล่อ (สัตว์ที่เกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่างม้ากับลา)

ไทไฮ้ ล่อ ในคำว่า ม้าล่อ

เพิ่มเติม 戥 เต็ง (จีนกลาง), เต่ง (แต้จิ๋ว) แปลว่า ตาชั่ง,
ตราชู้ ไทไฮ้ เต็ง ในคำว่า ตาเต็ง

稅 ชู่ (จีนกลาง), ช่ว (แต้จิ๋ว) แปลว่า ภาษี ไทไฮ้
ช้ว

ข. เสียงสระ

ภาษาแต้จิ๋ว 飛 บาย (บิน) ไทไฮ้ โย ในคำชื่อนว่า โยบิน

吹 ชวย (เป่า, พัด, โหม, กระหน้า) ไทไฮ้ โย

เช่น ลมโย แต่ในบทร้อยกรองใช้ "ชวย" ก็มี เช่นในเสภาขุนช้าง-
ขุนแผน ที่ว่า "เหล่ามิ่งไม้ไทรโตอยู่ริมหน้า ลมชวยหล่นล่อขระเส-

สินธุ์"